

नव जनचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

कार्तिक १५ गते लक्ष्मीपूजाको दिन रिलिज हुन लागेको फिल्म 'धवटः टेक वन'ले कनेडी रिचालिटी शो 'कनेडी दरबार' सँगको सहकार्यमा राष्ट्रिय स्तरको प्रचारालोक दूर गर्ने भएको छ । दूर काठमाडौं र उपत्यका बाहिरका ६ सहर इटहरी, नारायणगढ, बुटवल, नेपालगञ्ज, दाङ, र पोखरामा हुनेछ । कार्यक्रममा 'धवटः टेक वन'का तर्फबाट प्रदीप खड्का, अजना शर्मा, दिव्या रायमाती र 'कनेडी दरबार'का तर्फबाट सुन्दर खनाल, पवन खतिवडा लगायतको सहभागिता हुनेछन् ।

आजको विचार...

विप्लवधि... (दुई पेजमा)

नारायणप्रसाद सुवेदी

आजानी २४ गते फूलपातीको दिन रिलिज हुने फिल्म 'उवाई साब'को ट्रेलर सार्वजनिक भएको छ । दुई मिनेट ५६ सेकेण्डको ट्रेलरमा कनेडीसँगै पोषा पनि देसाइएको छ । ट्रेलर फिल्मका प्रमुख पात्र जितु नेपाल वरपर घुम्नेको छ । आफ्नो विवाह नजारीदिइर बुवाले आफू बिहे गरेपछि रिसाएका जितुको विवाह गर्ने चात्रालाई ट्रेलरमा स्थान दिइएको छ । ट्रेलरमा नीति शाहसँग विवाह गर्न तयार युवाले विभिन्न प्रतिस्पर्धा गरेका देसाइएको छ । जसमा आनी बोरले, धिया पकाउने, लुगा घुनेलगायतका प्रतियोगिता समेटिएका छन् ।

□ वर्ष ३० □ अंक ८१ □ शेर १९ अस्तो १९ गते शनिबार 5 October 2024, Saturday □ पृष्ठ संख्या 8 मूल्य रु ५/-

संक्षिप्त समाचार

औंधीका कारण २ सय १० भन्दा बढीको मृत्यु

रासव
एरापिले, असोज १८/अमेरिकाका आएको हेलन औंधीका कारण अहिलेसम्म २ सय १० जनाभन्दा बढीको मृत्यु भएको छ । नयाँ क्यारोलिनामा हेलनका कारण सबैभन्दा बढी क्षति पुगेको छ । अमेरिकाको दक्षिणपश्चिमी क्षेत्रमा 'हेलेन' औंधीका कारण मृत्यु हुनेको संख्या २ सय नाघेको छ भने व्यापक भौतिक क्षति पुऱ्याएको छ । अमेरिका की उद्धारकर्ताहरूले औंधीबाट बचेकाहरूको खोजी कार्य जारी राखेका छन् । नयाँ क्यारोलिनामा हेलनका कारण आधुनिक बढी मानिसको मृत्यु भएको छ । हेलन सन् २००५ मा आएको क्याट्रिना औंधीपछिको सबैभन्दा घातक औंधी सावित भएको छ । सन् २००५ मा यहाँ औंधीबेहरीका कारण एक हजार ८ भन्दा बढीको मृत्यु भएको थियो । 'हेलेन' औंधी आएको करिब एक साता खितिसन्दा पनि त्यस क्षेत्रमा सयौं मानिस हराइरहेका छन् भने करिब आठ लाख घरअर्को पनि विद्युतविहीन छन् । अमेरिका की राष्ट्रपति जो बाइडेनले बिहीबार औंधीप्रभावित क्षेत्रको हवाई भ्रमण गरेपछि जर्जियाको रे सिटीमा बाइडेनले प्रभावितहरूलाई भने, "म तपाईंलाई देख्छु, म तपाईंको कुरा सुन्नेछु, म तपाईंसँग दुःखी छु, र म तपाईंसँग प्रतिज्ञा गर्दुं, हामी तपाईंको साथमा हौं ।"

तानसेनमा पर्यटकको चहलपहल

माल्पाको तानसेनस्थित शितलपाटीमा रमाउँदै बाध्य पर्यटक । असोज महिनासँगै तानसेनमा आन्तरिक तथा बाध्य पर्यटकको चहलपहल बढेको छ । असोज महिना घुम्न र पदयात्राका लागि उत्तम मानिने भएकाले पनि बाध्य पर्यटकहरू पात्या घुम्न आएका हुन् । हिन्दुहरूको महान चाडपर्वहरू समेत नजिकिदै जाँदा तानसेनमा आन्तरिक तथा बाध्य पर्यटकहरूको भिड बढेको छ । पर्यटकको आगमन बढेसँगै पर्यटन व्यवसायीलाई समेत उत्साह जगाएको छ । -**राष्ट्रिय** : किशोर भट्टराई/ नवजनचेतना राष्ट्रिय दैनिक

चाडपर्वको बेला सुरक्षित यात्रा गरौं

- चाडपर्वमा यात्रुको चाप बढ्ने भएकोले,
- पर्याप्त संख्या र नियमितरूपमा सवारीसाधन सञ्चालन गरौं ।
- सवारीसाधनमा अनावश्यक भिडभाड नगरौं ।
- सवारीसाधनमा क्षमताभन्दा बढी यात्रु नबोकाऔं ।
- सवारीसाधनको छतमा बसेर यात्रा नगरौं ।
- सवारीसाधनको नियमित मर्मत तथा परीक्षण गरौं ।
- मादकपदार्थ सेवन गरी सवारी साधन नचलाऔं ।
- दुर्घटनाबाट आफू पनि बचाऔं र अरुलाई पनि बचाऔं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

तानसेनमा सडक दुर्घटना सम्बन्धी कृत्रिम अभ्यास

तानसेन, असोज १८/जिल्लाको तानसेन नगरपालिकास्थित अप्पू मिलेज नजिकै सडक दुर्घटना सम्बन्धी कृत्रिम अभ्यास गरिएको छ । जिल्ला सुरक्षा समितिको आयोजनामा सडक दुर्घटनाबाट हुने मानवीय क्षति कम गर्न पूर्व अभ्यास गरिएको हो ।
 चाडपर्व र वर्षाका बेला बढी सवारी दुर्घटना भई ठूलो जनघतको क्षति हुने भएकाले त्यसलाई कम गर्न पूर्व तयारीका लागि नेपाली सेना, नेपाल प्रहरी र सशस्त्र प्रहरीले कृत्रिम अभ्यास गरेका थिए । अभ्यासमा तानसेन-रिडी सडकमा जिप र मोटरसाईकल दुर्घटना भएको हुन्छ । दुर्घटनामा परी मृत्यु भएकाको शव र घाइतेहरूलाई सुरक्षाकर्मी, स्वास्थ्यकर्मीहरूको टोलीले उद्धार गरी उपचार तथा आवश्यक व्यवस्थापन गरिन्छ । उद्धारमा तीन वटै सुरक्षाकर्मीको सक्रियता रहन्छ ।
 विपद् जोखिम कृत्रिम घटना अभ्यासको अवलोकन गर्न पुगेकी जिल्ला समन्वय समिति पाल्पाकी उपप्रमुख काशीका गैरेले विपद्सँगै सवारी दुर्घटना जति बेला पनि हुन सक्ने भएकाले त्यस्ता घटनाबाट क्षति कम गर्न यस्ता अभ्यासहरू नियमित भएमा समुदाय चलाबो हुने र विपद्पछि पनि सहजीकरण गर्न सकिने अवस्था रहने बताइन् । उनले जुनसुकै समयमा विपद्का घटना हुने भएकाले सम्बन्धित निकाय सदैव तयारी अवस्थामा रहनुपर्ने उल्लेख गरिन् । दुर्घटना भइहाले त्यसबाट तत्काल उद्धारमा जुट्न

सक्ने बनाउन कृत्रिम अभ्यास महत्वपूर्ण हुने तानसेन नगरपालिकाकी उपप्रमुख प्रतिक्षा सिंजालीले विश्वास व्यक्त गरिन् । उनले भनिन् 'कुनै पनि विपद्का घटना बाह्य दिएर तथा बाजा बजाएर आउँदैनन्, तर सडक दुर्घटना भने लापरवाहीले नै बढी हुने गरेका छन्, त्यसैले यस्ता अभ्यासको ठूलो महत्व छ ।' विपद् कुनै पनि समयमा आउन सक्ने भएकाले सुरक्षाकर्मी तथा उद्धारमा संलग्न

सुरक्षा निकायलाई तयारी अवस्थामा राख्न पूर्व अभ्यास गराइएको प्रमुख जिल्ला अधिकारी आनन्द काफ्लेले बताए । 'चाडपर्वहरू नजिकिएका छन् । चाडपर्वको बेला गाडीहरू ब्यापक रूपमा सडकमा हिँड्नुपर्ने हुन्छ । त्यस्तो समयमा कहिलकैही दुर्घटना पनि हुन सक्छ । दुर्घटना सजिलो ठाउँमा मात्रै हुन्छ भन्ने छैन ।' प्रिञ्ज काफ्लेले भने, -'दुर्घटना कुनै ठूला अशुभारा

भिरहरूमा पनि हुन्छ । त्यसलाई मध्यनजर गर्दै सडक दुर्घटना सम्बन्धि डेमो प्रदर्शन गरिएको हो ।' जिल्लामा सुरक्षा निकायले विगतमा पनि विपद् जोखिम व्यवस्थापनमा कृत्रिम अभ्यास गर्दै आएको छ । आगालगी होस् वा, बाढी पहिरो जस्ता विपद्का घटनाहरूबाट क्षति कम गर्न सुरक्षा निकायले बेला बेला यस्ता अभ्यास गर्दै आएको पाइन्छ ।

जनचेतना

सम्पादकीय

शिक्षक दिवसको सन्दर्भ

संयुक्त राष्ट्र संघीय शैक्षिक, वैज्ञानिक तथा सांस्कृतिक संगठन (युनेस्को) को आह्वानमा आज विश्व शिक्षक दिवस मनाइँदैछ । समाजमा शिक्षकको भूमिका स्थापित गर्न सन् १९६४ देखि यो दिवस मनाउन थालिएको हो । हरेक वर्ष अक्टोबर ५ मा यो दिवस मनाउने गरिन्छ । आजको दिन संसारभर विभिन्न कार्यक्रम गर्दै गुणस्तरीय शिक्षा प्रदान गरेर विद्यार्थीहरूलाई स्थानीय तथा अन्तर्राष्ट्रिय समाजको विभिन्न क्षेत्रमा योगदान पुऱ्याउन मद्दत गर्ने शिक्षकहरूको सम्मना र सम्मान गरिन्छ । यो आफैमा राम्रो हो । शिक्षण पेशाको मर्यादा र शिक्षकको सम्मान गर्ने प्रयोजनले विशेष दिनका रूपमा विश्वभर शिक्षक दिवस मनाउने गरिएको हो । ज्ञानको ज्योति भन्ने, विश्वमा दक्ष, असल जनशक्ति उत्पादन गर्ने शिक्षकलाई सधै सम्मान गर्नुपर्दछ । तर पछिल्लो समय शिक्षकको योगदान, भूमिका र महत्त्वलाई बिसर्ग वा ओभरलेलमा पार्न थालिएको छ । यसो हुनु दुःखद हो ।

नेपालमा यतिबेला शिक्षक व्यवस्थापनमा देखिएका जल्दाबल्दा मुद्दाहरू निकै चोटिला छन् । अस्थायी शिक्षकको सदाबहार आन्दोलन छुट्टैछ । योग्य शिक्षकको नियुक्तिमा प्रश्न उठ्ने गरेको छ । विभिन्न हैसियत र सेवासुविधा प्राप्त गर्ने दर्जनभन्दा बढी थरिका शिक्षकको अस्तव्यस्त व्यवस्थापन एकातिर देखिन्छ भने अर्कोतिर विषयगत तालिम प्राप्त शिक्षक उपलब्धता र चरम राजनीतिकरण अहिले देखिएका मुद्दा हुन् । शिक्षकलाई पाउनुपर्ने जति कदर पाएका छैनन् । जसका कारण नैतिक आचरण र शिक्षा ग्रहणमा कमी हुँदै गएको छ ।

शिक्षकको योग्यता, क्षमता र दक्षता जाँच्ने कसी विद्यार्थी उपलब्धीस्तर नै हो । तर शैक्षिक, बौद्धिक वर्गलाई पठ-ज्ञामा राखेर जिउने आदतले देशमा शैक्षिक दमनको मनोवैज्ञानिक पीडा छ । यसो हुनु राम्रो होइन । आभनो ज्ञान, सीपको माध्यमले तटस्थ र स्वतन्त्ररूपमा आभना विद्यार्थीहरूलाई ज्ञान दिने दायित्व बोकेका शिक्षकहरूलाई सम्मानजनक रूपमा शिक्षण पेशामा आवद्ध गराउन सकियो भने मात्र हरेक वर्ष शिक्षक दिवस मनाउनुको सार्थकता रहन्छ ।

f Opinion @ Social Network f

मिठो बोल्ने सबै मित्र हुँदैनन्, रिसाउने सबै शत्रु हुँदैनन्, नाता पर्ने सब आफ्ना हुँदैनन्, अलि बोल्ने सब बाठा र नबोल्ने लाटा हुँदैनन् ।
(कमला थापाकोफेसबुक स्टारसबाट www.facebook.com//Kamala.Thap)

यो सत्यमा सामाजिक बर्तमान पोष्ट गरिएका धारणाहरू राख्नुहुँ । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लगन गर्न सक्नुहुनेछ ।

जनकपुरको दैनिक भागवतीटोल नयाँ, पाल्सा

प्रदारी कार्यालय	४५०००१
दुधेश्वर	०१९-२४०२२२
स.प्र.अध्यक्ष	०१९-२४०२२२
दुधेश्वर रामबाबु	०१९-२४१२२२
मैय्या	०१९-२४०२२२
अध्यक्षीनी	०१९-२४०२२२
कुम्मी	०१९-२४०२२२
पारसी	०१९-२४०२२२
तैय्या	०१९-२४०२२२
पासा	०१९-२४०२२२
दुधेश्वर	०१९-२४०२२२
अध्यक्षीनी	०१९-२४०२२२
कुम्मी	०१९-२४०२२२

विपदपछि विश्लेषण गर्नुपर्ने प्रश्न

नारायणप्रसाद सुवेदी

यही असोज १०-१२ गतेको वर्षाका काठमाडौं उपत्यकामा २४ घण्टामा ५४ वर्षयताकै उच्च वर्षा मापन गरियो । जल तथा मौसम विज्ञान विभागका अनुसार असोज १०-१२ मा १४ जिल्लाको २५ मापन केन्द्रले पुरानो रेकर्ड तोड्दै भारी वर्षा मापन गरे । यस घटनाले नेपालमा वार्षिक ५०० भन्दा बढी बाढी, पहिरो र हिमपहिरोजन्य विपद् निम्त्याउने अवस्थालाई पुनः पुष्टि गर्‍यो । विगतका घटनाहरू हेर्दा, २०५० सालमा टिस्टुङ क्षेत्रमा २४ घण्टामा ५४० मिलिमिटर वर्षा हुँदा कम्तीमा १३५६ जनाको मृत्यु हुनुका साथै अर्बौंको सम्पति क्षति भएको थियो । राष्ट्रिय आपत्कालीन कार्य सञ्चालन केन्द्रका अनुसार १० वर्ष (२००६ सालदेखि २०१७ सम्म) मा १२९६ जनाको मृत्यु, करीब १९ अर्ब ६९ करोडको क्षति भएको पाइन्छ, यसमध्ये वि.सं. २०७७ मा मात्रै ३४६ को मृत्यु एवं सबैभन्दा बढी क्षति (१४ अर्ब ९४ करोड) २०७१ सालमा भएको देखिन्छ ।

वर्षा र बाढीको वर्तमान बवस्था : असोज १२ शनिबार काठमाडौं उपत्यकाका विभिन्न स्थानमा २४ घण्टामा अत्यधिक वर्षा मापन गरिएको थियो । त्रिभुवन विमानस्थल वर्षा मापन केन्द्रमा २३९.७ मिलिमिटर वर्षा मापन भयो, जुन २२ वर्षअघिको १७७ मिलिमिटरको रेकर्डलाई तोड्यो । नेपालमा सन् १९७० देखि वर्षाको अभिलेख राख्न थालिएको पाइन्छ । काठमाडौंमा शुक्रबार विहानदेखि सुरु भएको भारी वर्षा शनिबार अपराह्नपछि मात्रै रोकिएका कारण उपत्यकाका नदीहरूमा अत्यधिक बाढी आउदा नदी आसपासका शहर र सडक जलमग्न बनी उपत्यका आक्रान्त भएको थियो । देशभर अक्षरित वर्षापछि आएको बाढीपहिरो र ढुबानका कारण अहिलेसम्म २०० भन्दा बढी जनाले ज्यान गुमाएका छन् भने अर्बौं धेरै जना बेपत्ता छन् । उपत्यकामा पहिले पनि सानो र ठूलो बाढी आएकै थियो, तर पनि त्यतिबेला नदी प्राकृतिक स्वरूपमै आएको बहाव क्षेत्रमा बगेको थियो, जसले गर्दा नदीको दायो र बायो किनारामा त्यस्तो अपत्यसित बाढी र क्षतिको ब्यापक भएकै पाइएको थिएन । तर अहिलेको अवस्था मानव अतिक्रमणका कारण जटिल बनेको छ । नदीहरूमा फोहोर मिसिएर जल प्रवाह अवकृष्ट गरिएकोले गर्दा पनि आसपासका क्षेत्रमा केही हदसम्म बाढीको सम्भावना बढाएको पाइन्छ । जलवायु परिवर्तनको असरले पनि अपत्यसित वर्षा निम्त्याएको हुनाले यसबाट पाठ सिक्दै हामीले पूर्वतयारी गर्न आवश्यक छ ।

उपत्यकामा बाढीको प्रभाव : काठमाडौं उपत्यकामा पानी सोले र भण्डारण गर्ने प्रणाली अत्यधिक खराब छ । पहिले उपत्यकाका खेत, खुला जमिन र हरियाली क्षेत्रहरूले पानी सोले, पानीको बन्ने वेगलाई कम गर्नु र विस्तारै जमिनमूनि छिटाउने काम गर्नु । फलस्वरूप आशिक बाढी पानी मात्रै बग्ने र एक स्थानबाट अर्को स्थानमा पानी पुग्ने समय लाग्ने र

पहाडहरूबाट निस्कने ढुङ्गा, धुलो र माटो सिधै नदीमा मिसाइएको पाइन्छ । वर्षौंदेखि सञ्चालित ढुङ्गाखानी, अत्यन्तै भिरालो क्षत-विक्षत पहाड, उल्खन्नु गरिएपछि असररत्न छाडिएका ढुङ्गाबाटोले नखुट्टेको तल्लो तटीय क्षेत्रमा माटो, ढुङ्गा, लेदो तथा ग्रेनाथ आर्पुर्ति गर्न निम्मेवार रहेको पाइन्छ । जसका कारण जल हतको भीषण बाढीमा कतिपय स्थानमा नदीको वेड लेभल बढ्न गई दायो र बायो किनारामा समेत बाढीको प्रभाव, असर र क्षति समेत बढेको देखिन्छ । एक अध्ययनका अनुसार काठमाडौंको शहरी क्षेत्र सधैं करीब ६६ प्रतिशत भन्दा बढी जमिन बिन्दु अप परिचालन रूपाका परिणत भएको पाइन्छ, जसले गर्दा जमिनको सतहमूनि पानी छिर्ने दरमा अत्यधिक कमी आई भूमिगत जलको सतह पनि घट्दै (करिब ९ देखि ६८ मिटरसम्म तल गरेका) जाने गरेका कारणले गर्दा परापूर्वकालदेखि नै उपत्यका भइरहेका ढुङ्गा, इमार, मूल जस्ता पानीका स्रोतहरू समेत सुक्नु पाइन्छ । अर्कोतिर रफ्तस कोफिसेन्ट अत्यधिक कम हुन गई जमिनमा क्षति पनि पानी नखिँदै बगेर जाने गरेका कारण उत्तिकै वर्षा हुँदा पनि नदीमा बाढीको मात्रा बढेको पाइन्छ । माथिल्लो तटीय क्षेत्रमा प्राकृतिक तथा मानवीय कारणले गर्दा सेडिमेन्ट इरोजन भई नदीको सतह बढ्दै जानाले रिभर च्यानलको क्यारिडज क्यापासिटीमा अत्यधिक कमी आई नदीको दायो र बायो अत्यधिक ढुबान तथा क्षति हुने गर्दछ । उत्तिकै बाढी ढुबान, कटान र पटान (विना हजार्ड) हुँदा पनि नदी आसपास, ढुङ्गलेन र जलाधार क्षेत्रमा भएको क्रमशः अतिक्रमण, घर लगायत अन्य संरचना मापदण्डको अपानना, भू-स्थल आदि कारणले (एनसोज, भनरेबिलिटी र कोपिप क्यापासिटीमा भएको कमी) जोखिम र क्षतिमा बढोत्तरी भएको पाइन्छ । अहिले काठमाडौंमा आएको बाढी ५४ वर्षयताको पक्कै ठूलो बाढी हो, तर विगतमा टिस्टुङमा ५४० मिलिमिटर र कञ्चनपुरमा करीब ६०० मिलिमिटरसम्म परेको पानीको तुलनामा अहिले हामीकहाँ खासै अपत्यसित पानी परेको भने होइन । तर यसले हाम्रो तयारीको कमीलाई उजागर गरेको छ । मौसमविद्हरूले समयमै सम्भावित खतराको चेतावनी दिएका थिए, तर तयारीमा कमीले गर्दा अपेक्षित रूपमा क्षति न्यूनीकरण हुन सकेन । त्यसैले यसलाई हामीले चेतावनीको रूपमा लिई भौतिक फेरि धेरै पानी पर्दा त्यो पानी कहाँ प्यो, कति प्यो, कति अवधि प्यो आउन त्यो पानी कहाँ जान्छ र त्यसले काठमाडौं उपत्यकामा कस्तो कस्तो उठेमा कस्तो असर पाउँछ भनेर हामीले एकीकृत रूपमा पूर्व तयारी गर्नु बाञ्छनीय देखिन्छ ।

उपत्यकाको नदीमा भन्दा अतिक्रमण हुनु, नदीहरूको सतहमूनि पानी छिर्ने दरमा अत्यधिक कमी आई भूमिगत जलको सतह पनि घट्दै (करिब ९ देखि ६८ मिटरसम्म तल गरेका) जाने गरेका कारणले गर्दा परापूर्वकालदेखि नै उपत्यका भइरहेका ढुङ्गा, इमार, मूल जस्ता पानीका स्रोतहरू समेत सुक्नु पाइन्छ । अर्कोतिर रफ्तस कोफिसेन्ट अत्यधिक कम हुन गई जमिनमा क्षति पनि पानी नखिँदै बगेर जाने गरेका कारण उत्तिकै वर्षा हुँदा पनि नदीमा बाढीको मात्रा बढेको पाइन्छ । माथिल्लो तटीय क्षेत्रमा प्राकृतिक तथा मानवीय कारणले गर्दा सेडिमेन्ट इरोजन भई नदीको सतह बढ्दै जानाले रिभर च्यानलको क्यारिडज क्यापासिटीमा अत्यधिक कमी आई नदीको दायो र बायो अत्यधिक ढुबान तथा क्षति हुने गर्दछ । उत्तिकै बाढी ढुबान, कटान र पटान (विना हजार्ड) हुँदा पनि नदी आसपास, ढुङ्गलेन र जलाधार क्षेत्रमा भएको क्रमशः अतिक्रमण, घर लगायत अन्य संरचना मापदण्डको अपानना, भू-स्थल आदि कारणले (एनसोज, भनरेबिलिटी र कोपिप क्यापासिटीमा भएको कमी) जोखिम र क्षतिमा बढोत्तरी भएको पाइन्छ । अहिले काठमाडौंमा आएको बाढी ५४ वर्षयताको पक्कै ठूलो बाढी हो, तर विगतमा टिस्टुङमा ५४० मिलिमिटर र कञ्चनपुरमा करीब ६०० मिलिमिटरसम्म परेको पानीको तुलनामा अहिले हामीकहाँ खासै अपत्यसित पानी परेको भने होइन । तर यसले हाम्रो तयारीको कमीलाई उजागर गरेको छ । मौसमविद्हरूले समयमै सम्भावित खतराको चेतावनी दिएका थिए, तर तयारीमा कमीले गर्दा अपेक्षित रूपमा क्षति न्यूनीकरण हुन सकेन । त्यसैले यसलाई हामीले चेतावनीको रूपमा लिई भौतिक फेरि धेरै पानी पर्दा त्यो पानी कहाँ प्यो, कति प्यो, कति अवधि प्यो आउन त्यो पानी कहाँ जान्छ र त्यसले काठमाडौं उपत्यकामा कस्तो कस्तो उठेमा कस्तो असर पाउँछ भनेर हामीले एकीकृत रूपमा पूर्व तयारी गर्नु बाञ्छनीय देखिन्छ ।

उपत्यकाका बाढीको प्रभाव	४५०००१
दुधेश्वर	०१९-२४०२२२
स.प्र.अध्यक्ष	०१९-२४०२२२
दुधेश्वर रामबाबु	०१९-२४१२२२
मैय्या	०१९-२४०२२२
अध्यक्षीनी	०१९-२४०२२२
कुम्मी	०१९-२४०२२२
पारसी	०१९-२४०२२२
तैय्या	०१९-२४०२२२
पासा	०१९-२४०२२२
दुधेश्वर	०१९-२४०२२२
अध्यक्षीनी	०१९-२४०२२२
कुम्मी	०१९-२४०२२२

वैयक्तिक राशिपत्र	४५०००१
दुधेश्वर	०१९-२४०२२२
स.प्र.अध्यक्ष	०१९-२४०२२२
दुधेश्वर रामबाबु	०१९-२४१२२२
मैय्या	०१९-२४०२२२
अध्यक्षीनी	०१९-२४०२२२
कुम्मी	०१९-२४०२२२
पारसी	०१९-२४०२२२
तैय्या	०१९-२४०२२२
पासा	०१९-२४०२२२
दुधेश्वर	०१९-२४०२२२
अध्यक्षीनी	०१९-२४०२२२
कुम्मी	०१९-२४०२२२

साहित्य दर्पण

संस्कृत

राजेश्वर पहाडी

आसन, भासन र शासन

आसन, भासन र शासन उनको अन्तरफरकबिन्दो चाहना हो । उनी जुन जुन कार्यक्रममा पुग्दछन्, आयोजकहरूले आसन ग्रहण गराएकै हुनुपर्दछ ।

यदि आसन ग्रहण गराउने सम्भावना देखिएन वा गराइएन भने उनले कार्यक्रम सञ्चालनलाई आफूलाई आसन ग्रहण गराउनका लागि चीट नै लेखेर दिन्छन् । यतिमात्र कहाँ हो र नाम मात्रका भएपनि कम्तीमा एक दर्जन पदीय जिम्मेवारीमा रहेको फेहरिस्त पनि सञ्चालकको हातमा पुग्छ । उनलाई सञ्चालकले आसन ग्रहण गराएर मात्र पुग्दैन, उनका सबै पदीय जिम्मेवारी पनि क्रमशः पढिदिने पर्छ । यदि आसन ग्रहण गराइएन वा दिइएकामा सबै पदीय जिम्मेवारीहरू सञ्चालकले उच्चाराण गरेर सुनाइएन भने उनी भन्नुपर्ने सञ्चालकबाट बाहिरिन्छन् ।

(आयोजक आफूलाई सुरक्षित महशुस गर्नु-कुचोले बढाउनुपर्ने हावाले लगीएकोमा) नो नाम मात्रका सरोकार नभएको, उनको दक्षताको क्षेत्र नभएको वा उनलाई मन्त्रव्य राख्न दिने कुनै तयारी नगरिएको कार्यक्रममा पनि उनलाई आयोजकले बोल्न दिने पर्दछ । नभए कहीं न कहीं एउटा कार्यक्रम विधोविधे कुरामा कुनै शंका नै हुँदैन । किनभने कार्यक्रम चलिरहेकै

अवस्थामा उनले आफूलाई भाषण गर्न नदिएको बहानामा लफडावाजी निकालिहाल्छन् । आयोजक बाध्य भएर उनलाई दुई मिनेटभित्र आफ्नो भनाई राख्न अनुरोध गर्दै समय उपलब्ध गराउँछ । (रहने होइन, कहलने-मुसुं देखि दैव डराउँछ) जब उनी माइक्रोफोन अघि पुग्दछन्, तब सुरु हुन्छ अर्को रमाइलो । कार्यक्रम सञ्चालकले उपलब्ध गराएको दुई मिनेटको त के कुरा, कम्तीमा २० मिनेटमा उनको भनाई टुंगिएर दूले उपलब्धी हुन्छ्यो । चाक्डी च्याप्नुका अनेकानेक फतुर फुर्ससहितको सम्बोधनमा पाँच मिनेट, कार्यक्रमको ब्यानरतिर फर्केर ब्यानरमा लेखिएको कुरा कतिपय उच्चाराण गर्दै व्यबस्था गर्न र आयोजकले आफूलाई सुरुमा आसन ग्रहण गराएको र बोल्न पनि समय उपलब्ध गराएको गुनासोका लागि १० मिनेट र आफूले गरेको कथित सेवाशेखरका काम र आना बारेमा बखान्न गर्न कम्तीमा पाँच मिनेट बताउँदा बताउँदै २० मिनेटको समय पनि कति नै हुन्छ ।

सञ्चालकले भनाई टुंग्याउन अनुरोधसहितको चीट नभएएसम्म व्यक्तित्व चर्चाको उक्तर्क जारी नै रहन्छ । 'बक्ताको रूपमा बोलाएपछि आफ्नो कुरा त राख्न दिनुपर्छ नै, शैक्षिक चीट दिने ? सञ्चालकको सभ्यता भएन है ।' उनकै धम्कीपूर्ण अभिव्यक्ति । (जो चीर-उसकै दुलो खवर) उनी कसरी अस्वामि शासन चलाउँछन् भन्ने कुरा त अधिचला

प्रसङ्गबाट प्रष्ट नै भैसकेको छ । कहिले कार्यक्रम स्थलमा समयमा पुगेको रेकर्ड नै छैन उनको । आयोजकलाई कार्यक्रम सुरु भएपछि आफूलाई खबर गर्न आदेश फर्माउँछन् । घरका सदस्य वा बाटोमा भेटिने जो कोहीसँग लिट मागेर हिलो गरी कार्यक्रममा पुग्दछन् । कार्यक्रमस्थलमा पुगेपछिको केही भलक त माथि नै आइसकेको छ ।

आफू बोलेपछि अरुका विचार सुन्ने, लुसुबक सभास्थलबाट बाहिरिन्छन् । उनी आफूलाई महान अभियन्ता, राजनीतिज्ञ, पत्रकार, साहित्यकार, समाजसेवी, व्यवसायीसहित यत्नै धुप्रै विशेषण जोडेर दावी प्रस्तुत गर्दछन् । उनको सोचाइमा उनका यी कथित दावीहरूलाई बर्की दुनियाले निशर्त मानिदिनुपर्दछ ।

साँच्चै परेपछि स्थानीय पत्रकारलाई फोन गरेर आउको कार्यक्रममा आफूले बोलेका कुरालाई प्राथमिकता दिएर समाचार बनाउन, प्रकाशन गर्न र प्रशारण गर्नका लागि अनुरोध कम अझ बढी दिन्छन् । उनको अस्वामि शासन चलाउने शैली हो यो । आसन, भासन र शासनका लागि आशक्त उनलाई धेरै नै चिन्दछन् । (चिन्नेहरूले नामवर थप्न सक्ने सुविधा उपलब्ध गर्नुपर्दछो छ ।) उनी अर्थात् श्रीमान् उनी अर्थात् श्रीमान् उनी अर्थात् श्रीमान् उनी अर्थात् श्रीमान्

—सकलौनी साहित्य डटकम

सन्तानको मुखाकृति

"वक्लि साहेब । जतिसको चाँडो म सन्तानको डोरी चूँडाउन चाहान्छु । यो लिन्दीले मनको खुशी पहिचान गर्न पाउने कि नपाउने ?" म सुनिरहेको छु उनलाई । एक सुन्दर महिला जो मेरो गभाडि बसेर बोल्नरहेकी छिन् । "सम्बन्ध गलपासो हुनु हुँदैन । यो बन्धनबाट म मुक्ति चाहान्छु । मेरा सम्पूर्ण खुशीहरूलाई कैद मुक्त गर्न चाहान्छु ।"

उनको आवाजमा केही रोदन, केही कन्चन र केही चिच्याउट भिसिएको छ । "म अति नै पीडाग्राम छु । अब म सहन सकिदैन । हिजो राति पनि रक्सी खाएर लोग्नेले हातपात गर्नु ।" उनी आँखाबाट पीडाहरू पोषिरहेकी छिन् । लाग्छ उनी पीडाको परकाण्डमा छिन्, चरम यातनाबाट गुजिररहेकी छिन् र शरीरभरि नीलडाम बोकेर बाँचिरहेकी छिन् । "सधैँ जसो हो कि कहिलेकाहीँ मात्र यातना दिन्छन् तपाईंका पतिले ।" मैले उनको निधारको नीलडाम निगल्दै सोधे । "म आर्थिक उपाजर्जनको लागि धेरै दुख गर्छु । त्यही पैसा पनि लोग्नेले छोटेर लम्छ र रक्सी पिउँछ । अति मातेपछि मलाई जबरजस्ती गर्छ । न त शारीरिक सुख छ न त मानसिक सुख । सबैजसो यस्तै गर्छन् ।" उनी डाको छोडेर स्त धालिन् ।

महिलाहरू कति धेरै यातना सहेर पनि बाँचिरहेका हुन्छन् । के एक पटक विवाह भयो भन्दा एक गार्दिले जस्तोसुकै पीडा सहेर पनि घरत्या जोगाउनु पर्ने हो र ? मैले आफैँसँग अनुत्तरित प्रश्न गरे । छेउको गलसामा भएको हरियो मनी ड्रीफर्क आँखाहरू डुलाए । "अति सम्पत्ति के कति छ ? तपाईं अंशसहितको सम्बन्ध विच्छेद चाहान्छु हो ?" मेरो प्रश्नप्रति उनको ध्यान केन्द्रित भयो । "छ, एउटा घर छ कोटेश्वरमा ६ आना जग्गामा बनेको । अहिले ३ करोडमा विक्रि हो म अंशसहितको सम्बन्ध विच्छेद चाहान्छु ।" "अति तपाईंका पति सम्बन्धविच्छेद गर्न तयार छन् त ? दुवैको सहमति भयो भने सजिलो र चाँडो हुन्छ कानूनी प्रक्रिया ।" कानूनी प्रावधानको बारे सुनाए । "पटकै मान्दैन, तैलाई छोडिदिन भयो । उक्त म्यादभित्र फिर्दा पत्रको प्रतिउत्तर सहित उनको पति अदालतमा उपस्थित हुन्छ ।

उ जुन दिन अदालतमा प्रतिउत्तर दर्ता गर्न आएको हुन्छ त्यस दिन मैले उसको कानून व्यवसायी र उसलाई फाँट नम्बर ६ मा देख्छु । यो हाभो अपरिचित भेट भयो । उसलाई देखा बाहिरी रूपमा उनले भनेजस्तै रिसाहा, भंग्याहा र जूँड्याहा जस्तो देखिन्छ । उसको हेराइमा आक्रोशको भाव प्रष्ट देखिन्छ । प्रतिवादी भएको हुनाले मैले उसलाई केही भन्न र बोल्न मिल्दैन । प्रतिउत्तरकर्ता र उसको वक्लि फाँटबाट बाहिरिएपछि मैले प्रतिउत्तरको प्रतिलिपि लिएँ र कार्यालयतर्फ लागें । प्रतिउत्तरमा उसले छोरो १६ वर्षको भएको कुरा खुलाउँदै बच्चाको मानसिकतामा नकारात्मक असर पर्नसक्ने भएकोले सम्बन्धविच्छेद गर्न नचाहेको कुरा खुलाएको रहेछ । उसकी पत्नी भने जसरी पनि पतिबाट टाढा रहन चाहन्थी ।

कुनै कुराहरू सुन्ने पसमा थिइन उ । उसको दृढता देखा मलाई लाग्यो । महिलाहरूले धेरै प्रतीक्षा पछि निर्णय लिन्छन् र त्यो निर्णयबाट उनीहरू च्युत हुन सक्दैनन् । जस्तो कि लोग्ने मान्छे घर छोडेर हिँड्छ र

केही समय, केही वर्ष या भनी लामो समयपछि पनि घर फर्किन सक्छ । तर, महिलाहरूले घर छोडेर हिँडे भने फर्किन असम्भव हुन्छ । उनले धेरै सोच विचार गरेर निर्णय लिएकी छिन् कुनै रिस र आवेगमा हतारिएर उनले निर्णय लिएकी हैनन् । कानूनी प्रक्रिया सुरु भएपछि सम्बन्धविच्छेदको फैसला हुन भण्डै १३ महिना लाग्यो । यस अवधिमा मैले पनि मिलेर बस्नु । छोराको लागि भाए पनि नछुटिनु भन्ने बारम्बार आग्रह गरेँ । तर, त्यो सम्बन्ध भएन । अन्ततः पञ्चलित कानून बमोजिम उनीहरूको सम्बन्ध विच्छेद भयो । महिलाले दर्ता गराएको मुद्दामा सम्बन्ध विच्छेद प्रपशः सजिलै सम्भव हुन्छ । १६ वर्षको छोरोले आफू बाबुसँग बस्ने इच्छा राख्यो र सोही पुर्याउनेछु ।" यस्तो भाँगिएर मलाई उनी साईँ अन्यायमा छिन् र चाँडै न्यायको धरातलमा अवतरण हुन चाहन्छिन् भन्ने भाव जागृत हुन्छ । भोलिपट्ट उनी १० नवम्बर आइन् । आवश्यक सम्पूर्ण कागजातहरू साथैमा न्यायकीर्त हिँडिन् ।

मैले फिर्दा पत्रको मस्यौदा तयार गर्न कार्यालयका कर्मचारीहरूलाई निर्देशन गरेँ । उनी पढिएर बसिरहिन् । मस्यौदा उनलाई पढिबानी सुनाउन समेत भै आग्रह गरेँ । फिर्दा पत्रको मस्यौदामा उनले कूटपट, हातपात र होलोहेचो गरेको कुरालाई थप आग्रह गरिन् । सोही बमोजिम फिर्दा पत्रः सम्पादन भयो र मेरो डेबलमा आयो । मैले केही नजिबहरू र कानूनी दफाहरू मिलेनामिलेको हेरी रातो कलमले हस्ताक्षर गर्दै अन्तिम फिर्दा पत्र प्रिन्ट गर्न आग्रह गरेँ । फिर्दामा मस्यौदाकर्ताको रूपमा कारणी स्वयंलाई मस्यौदाकर्तामा हस्ताक्षर समेत गर्न लगाई फिर्दा पत्र दर्ताको लागि जुनियर कानून व्यवसायीलाई पठाएँ । उनी कार्यालयबाट बाहिरिइन् तर उनको आशावादी मुहार भने मेरो कार्यालय परिसरमा घुमिस्टयो केही समय । हिँड्ने बेलामा मुद्दाको लागि आवश्यक दस्तुर पनि छोडेर गइन् । उनको मुद्दा दर्ता भयो । तारिख पर्चा र दर्ता रसिद सहित फिर्दा पत्र संलग्न भिसिल तयार भयो । कानून बमोजिम उनको लोग्नेको घरदेखीमा म्याद तामेनी भयो । उक्त म्यादभित्र फिर्दा पत्रको प्रतिउत्तर सहित उनको पति अदालतमा उपस्थित हुन्छ ।

उ जुन दिन अदालतमा प्रतिउत्तर दर्ता गर्न आएको हुन्छ त्यस दिन मैले उसको कानून व्यवसायी र उसलाई फाँट नम्बर ६ मा देख्छु । यो हाभो अपरिचित भेट भयो । उसलाई देखा बाहिरी रूपमा उनले भनेजस्तै रिसाहा, भंग्याहा र जूँड्याहा जस्तो देखिन्छ । उसको हेराइमा आक्रोशको भाव प्रष्ट देखिन्छ । प्रतिवादी भएको हुनाले मैले उसलाई केही भन्न र बोल्न मिल्दैन । प्रतिउत्तरकर्ता र उसको वक्लि फाँटबाट बाहिरिएपछि मैले प्रतिउत्तरको प्रतिलिपि लिएँ र कार्यालयतर्फ लागें । प्रतिउत्तरमा उसले छोरो १६ वर्षको भएको कुरा खुलाउँदै बच्चाको मानसिकतामा नकारात्मक असर पर्नसक्ने भएकोले सम्बन्धविच्छेद गर्न नचाहेको कुरा खुलाएको रहेछ । उसकी पत्नी भने जसरी पनि पतिबाट टाढा रहन चाहन्थी ।

कुनै कुराहरू सुन्ने पसमा थिइन उ । उसको दृढता देखा मलाई लाग्यो । महिलाहरूले धेरै प्रतीक्षा पछि निर्णय लिन्छन् र त्यो निर्णयबाट उनीहरू च्युत हुन सक्दैनन् । जस्तो कि लोग्ने मान्छे घर छोडेर हिँड्छ र

केही समय, केही वर्ष या भनी लामो समयपछि पनि घर फर्किन सक्छ । तर, महिलाहरूले घर छोडेर हिँडे भने फर्किन असम्भव हुन्छ । उनले धेरै सोच विचार गरेर निर्णय लिएकी छिन् कुनै रिस र आवेगमा हतारिएर उनले निर्णय लिएकी हैनन् । कानूनी प्रक्रिया सुरु भएपछि सम्बन्धविच्छेदको फैसला हुन भण्डै १३ महिना लाग्यो । यस अवधिमा मैले पनि मिलेर बस्नु । छोराको लागि भाए पनि नछुटिनु भन्ने बारम्बार आग्रह गरेँ । तर, त्यो सम्बन्ध भएन । अन्ततः पञ्चलित कानून बमोजिम उनीहरूको सम्बन्ध विच्छेद भयो । महिलाले दर्ता गराएको मुद्दामा सम्बन्ध विच्छेद प्रपशः सजिलै सम्भव हुन्छ । १६ वर्षको छोरोले आफू बाबुसँग बस्ने इच्छा राख्यो र सोही पुर्याउनेछु ।" यस्तो भाँगिएर मलाई उनी साईँ अन्यायमा छिन् र चाँडै न्यायको धरातलमा अवतरण हुन चाहन्छिन् भन्ने भाव जागृत हुन्छ । भोलिपट्ट उनी १० नवम्बर आइन् । आवश्यक सम्पूर्ण कागजातहरू साथैमा न्यायकीर्त हिँडिन् ।

मैले फिर्दा पत्रको मस्यौदा तयार गर्न कार्यालयका कर्मचारीहरूलाई निर्देशन गरेँ । उनी पढिएर बसिरहिन् । मस्यौदा उनलाई पढिबानी सुनाउन समेत भै आग्रह गरेँ । फिर्दा पत्रको मस्यौदामा उनले कूटपट, हातपात र होलोहेचो गरेको कुरालाई थप आग्रह गरिन् । सोही बमोजिम फिर्दा पत्रः सम्पादन भयो र मेरो डेबलमा आयो । मैले केही नजिबहरू र कानूनी दफाहरू मिलेनामिलेको हेरी रातो कलमले हस्ताक्षर गर्दै अन्तिम फिर्दा पत्र प्रिन्ट गर्न आग्रह गरेँ । फिर्दामा मस्यौदाकर्ताको रूपमा कारणी स्वयंलाई मस्यौदाकर्तामा हस्ताक्षर समेत गर्न लगाई फिर्दा पत्र दर्ताको लागि जुनियर कानून व्यवसायीलाई पठाएँ । उनी कार्यालयबाट बाहिरिइन् तर उनको आशावादी मुहार भने मेरो कार्यालय परिसरमा घुमिस्टयो केही समय । हिँड्ने बेलामा मुद्दाको लागि आवश्यक दस्तुर पनि छोडेर गइन् । उनको मुद्दा दर्ता भयो । तारिख पर्चा र दर्ता रसिद सहित फिर्दा पत्र संलग्न भिसिल तयार भयो । कानून बमोजिम उनको लोग्नेको घरदेखीमा म्याद तामेनी भयो । उक्त म्यादभित्र फिर्दा पत्रको प्रतिउत्तर सहित उनको पति अदालतमा उपस्थित हुन्छ ।

उ जुन दिन अदालतमा प्रतिउत्तर दर्ता गर्न आएको हुन्छ त्यस दिन मैले उसको कानून व्यवसायी र उसलाई फाँट नम्बर ६ मा देख्छु । यो हाभो अपरिचित भेट भयो । उसलाई देखा बाहिरी रूपमा उनले भनेजस्तै रिसाहा, भंग्याहा र जूँड्याहा जस्तो देखिन्छ । उसको हेराइमा आक्रोशको भाव प्रष्ट देखिन्छ । प्रतिवादी भएको हुनाले मैले उसलाई केही भन्न र बोल्न मिल्दैन । प्रतिउत्तरकर्ता र उसको वक्लि फाँटबाट बाहिरिएपछि मैले प्रतिउत्तरको प्रतिलिपि लिएँ र कार्यालयतर्फ लागें । प्रतिउत्तरमा उसले छोरो १६ वर्षको भएको कुरा खुलाउँदै बच्चाको मानसिकतामा नकारात्मक असर पर्नसक्ने भएकोले सम्बन्धविच्छेद गर्न नचाहेको कुरा खुलाएको रहेछ । उसकी पत्नी भने जसरी पनि पतिबाट टाढा रहन चाहन्थी ।

हादिक मंगलमय शुभकामना

हिन्दुहरूको महान चाड विजया दशमी तथा शुभ दिवाली २०८१ को पावन अवसरमा सेनागृही, रोचर राइटर, कर्मचारी, शुभेच्छुक तथा देववासीहरूमा हादिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दौं ।

Global IME Bank

शाखा कार्यालय तानसेन, पाल्पा परिवार

रैनादेवी छहरा गाउँपालिकाको अनुशोध

- चाडपर्वमा तडक-भडकसहितका खर्चिला कार्यक्रमहरू नगरौं ।
- चाडपर्वमा जुवातास नखेलौं र मद्यपान नगरौं ।
- संस्कृति र परम्परा जोगाऔं, चाडपर्वको मौलिक पक्षको संरक्षण गरौं ।
- सबैको चाडपर्व एवम् संस्कृतिको सम्मान गरौं ।
- चाडपर्व मनाउँदा सामाजिक सद्भाव कायम राखौं ।

कृष्णप्रसाद तिमिल्सिना प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

युवराज थापा उपाध्यक्ष

रुक्माङ्गल भट्टराई अध्यक्ष

रैनादेवी छहरा गाउँपालिका गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय महार गण्डा सुर्जनीको टोल नैपाल

रिब्डीकोट गाउँपालिकाको अनुशोध

- मासु तथा मासुजन्य पदार्थको आवश्यकताभन्दा बढी उपभोग नगरौं ।
- मासु तथा मासुजन्य पदार्थसँग अन्य खानेकुराको सन्तुलन मिलाएर उपभोग गरौं ।
- काटेको वा पकाएको मासु वा मासुजन्य पदार्थ सुरक्षित राखेर मात्र उपभोग गरौं ।
- बासी, सडेगलेको र गन्हाएको मासुजन्य पदार्थ उपभोग नगरौं ।
- चाडपर्वमा तडक-भडकसहितका खर्चिला कार्यक्रमहरू नगरौं ।
- चाडपर्वमा जुवातास नखेलौं र मद्यपान नगरौं ।

लेखनाथ पोखरेल प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

कान्ता अधिकारी उपाध्यक्ष

नारायण बहादुर कार्की अध्यक्ष

रिब्डीकोट गाउँपालिका गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय अरुणौली पाण्डे लुम्बिनी प्रदेश नेपाल

दसैँको तेस्रो दिन, चन्द्रघण्टा देवीको पूजा गरिदै

पाल्पा, असोज १८/बडा दसैँ एवं नवरात्रको तेस्रो दिन आज दसैँघर वा पूजा कोठामा नौ दुर्गामध्येकी तेस्रो चन्द्रघण्टा देवीको विधिपूर्वक पूजा आराधना गरिन्छ । नवदुर्गामध्येकी तेस्रो देवी चन्द्रघण्टाले हातमा चन्द्रमाको आधार भएको घण्टा लिने भएकाले नै धिनको नाम चन्द्रघण्टा रहन गएको भन्ने विश्विन्त पीरार्थिक एवं धर्मशास्त्रीय ग्रन्थमा उल्लेख गरिएको छ । यही देवीको पूजा आराधनाले शक्ति प्राप्त हुने भएकाले नवरात्रका अवसरमा विशेष पूजा आराधना गर्ने गरिएको पाइन्छ ।

मार्कण्डेय पुराणमा "चन्द्रः घण्टायां स्थः सा अर्थात् चन्द्रमा जसको घण्टामा रहेको छ उनको नाम चन्द्रघण्टा हो भनि उल्लेख गरिएको छ । चन्द्रघण्टा देवीले शिरमा अर्धचन्द्रका साथै घण्टा पनि धारणा गर्ने भएकाले यो नाम रहन गएको हो । चन्द्रघण्टा देवीको स्वरूप पहिलो वर्णको हुन्छ । यस्तै देवीले अत्याचारी दानवी स्वल्पलाई नाश गर्नाछिन् । चन्द्रघण्टा देवीको पूजा आराधनाका दिन मणिपुर चक्रलाई ध्यान गरिन्छ । चन्द्रघण्टा देवीको स्वरूपको ध्यान गर्दा अनेकौँ शक्ति प्राप्त हुने

एवं धर्मशास्त्रीय ग्रन्थमा उल्लेख गरिएको छ । यही शास्त्रीय वचनका आधारमा धेरै भक्तजनले नवरात्रमा घर एवं शक्तिपीठमा देवीको साधना गरेर बिताउँछन् । घटस्थापना गरिएको दिन घडामा नौ दुर्गामध्येकी पहिलो देवी शैलपुत्रीको आह्वान गरी विधिपूर्वक पूजा आराधना गरियो । दोस्रो दिन शुक्रवार पूजा स्थलमा नवदुर्गामध्येकी दोस्रो बह्मचारिणी देवीलाई आह्वान गरी विधिपूर्वक पूजा आराधना गरिएको थियो ।

खेलकुद समाचार

एशिया रबीमा नेपाल पराजित

काठमाडौँ, असोज १८/एशिया रबी इभिएटस सेभेन्स टुफी-२०२४ मा नेपालको पुरुष टिम बहराइनसँग पराजित भएको छ । त्रिपुरेश्वरस्थित दशरथ रङ्गशालामा शुक्रबार भएको पुस्तकतर्फको खेलमा नेपाल बहराइनसँग ७-२७ को स्कोरमा पराजित भएको हो । प्रतियोगितामा यो नेपालको दोस्रो पराजय हो । यसअघि भएको पहिलो खेलमा नेपाल उज्बेकिस्तानसँग ०-२४ को स्कोरले पराजित भएको थियो । यस्तै शुक्रबार भएको अन्य खेलमा जोर्डनले पाकिस्तानलाई २२-१४, कतारले साउदी अरेबीयालाई ३९-७, श्रीलङ्काले काजकिस्तानलाई ४३-०, भारतले बङ्गलादेशलाई ३१-० को स्कोरमा पराजित गरेको छ । चाइनिज ताइपेइले अफगानिस्तानलाई २६-७ को स्कोरमा पराजित गर्‍यो । त्यस्तै पुस्तकतर्फ भारतले श्रीलङ्कालाई २९-१० को स्कोरमा पराजित गरेको थियो भने जोर्डनलाई फिलिपिन्सले ०-२६ ले पराजित गरेको थियो । भोलिसम्म सम्बन्धन हुने उक्त प्रतियोगितामा पुस्तकतर्फ आयोजक नेपालसहित फिलिपिन्स, बहराइन, काजाकिस्तान, अफगानिस्तान, उज्बेकिस्तान, पाकिस्तान, भारत, कतार, साउदी अरेबिया, जोर्डन, बङ्गलादेश, चाइनिज ताइपेइ र श्रीलङ्का रहेका छन् ।

अर्थ/कपॉरेट समाचार

सुनको भाउ चार सयले बढ्यो

बजारमा हुने माग र आपूर्तिले सुनको मूल्य निर्धारण हुन्छ । जब अन्तर्राष्ट्रिय कर्माडिटी बजारमा सुनको माग र आपूर्ति बढी प्रभावित हुन्छ, मूल्य पनि उच्च दरमा घटवढ हुन्छ । यतिबेला अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा सीमित आपूर्तिबीच सुनको माग उच्च दरले बढ्दा मूल्यमा असर परिरहेको छ । अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा सुनको मूल्य बढ्दो प्रमुख कारण नै अमेरिकाले व्याजदर कटौती गर्ने सुनिश्चितता गर्नु हो । नेपालमा हाल दैनिक २० किलो सुन आयात गर्न सक्ने व्यवस्था छ । वैदेशिक रोजगारमा रहेकाले ५० ग्रामसम्म सुनका गहना न्याउन पाउने व्यवस्था छ । सुनको मूल्य बढ्दा नेपालबाट बाहिरिने विदेशी मुद्रा बढ्न जान्छ । विदेशी मुद्रा सञ्चित घटेका बेला यसले नकारात्मक असर पार्न सक्छ ।

दशैँ को **हादिक मंगलमय शुभकामना**

नेपालीहरुको महान् चाड विजया दशमी २०८१ को शुभ अवसरमा शिक्षक, अभिभावक, विद्यार्थी, शिक्षामैत्री तथा सम्पूर्ण महानुभावहरुमा हादिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

एमिस जोसेफ प्रिन्सिपल सागरमान महर्जन अध्यक्ष

सेन्ट कपितानियो स्कूल परिवार तानसेन, पाल्पा

हादिक मंगलमय शुभकामना

विजया दशमी, शुभ दीपावली तथा छठ पर्वको अवसरमा बुबाआमा, दाजुभाई, दिदीबहिनी तथा सम्पूर्ण नेपालीजनहरुमा हादिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

हमराज बस्याल सचिव सुरेश कर्माचार्य अध्यक्ष

मवत तथा बाटो निर्माणकर्मी संघ तानसेन, पाल्पा

हादिक मंगलमय शुभकामना

विजया दशमी, शुभ दीपावली, छठ पर्व २०८१ तथा नेपाल सम्वत् १९४४ को अवसरमा सम्पूर्ण उद्योगी, व्यवसायी, सेवाग्राही, शुभेच्छुकहरु तथा देश विदेशमा रहनुभएका सम्पूर्ण नेपाली आमाबुवा, दाजुभाई, दिदीबहिनीमा सुख, शान्ति, समृद्धि एवं दिर्घायुको हादिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

प्रो. चुरा बहादुर खत्री/कमल कुमार श्रेष्ठ साईन कन्ट्रक्सन प्रा.लि. काठमाडौँ

हादिक मंगलमय शुभकामना

विजया दशमीको शुभ अवसरमा देश विदेशमा रहनुभएका सम्पूर्ण नेपाली बुबाआमा, दाजुभाई, दिदीबहिनी, खेलकुदप्रेमी तथा शुभचिन्तकहरुमा हादिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

प्रणयविरजंम राणा अध्यक्ष

पाल्पा जिल्ला फुटबल संघ तानसेन, पाल्पा परिवार

हरेक प्रहरका ताजा समाचारका लागि www.shitalpati.com क्लिक गर्नुहोस् ।

जन्चेतना दैनिकको आधिकारीक वेबसाईट

शितलपाटी .कम

www.shitalpati.com डिजिटल पत्रिका